

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1904. Ὅρεϊ-
λουν δὲ οἱ ἐπιθεοὶ οὐντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ
ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευ-
θύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελεταρίου
πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.
Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρω-
τικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δωδεκα ἐτῶν συνηγορεῖ
ὕπερ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν
ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

τῆς Βουλῆς ἐπανελήφθησαν
Αἱ ἐργασίαι τὸ παρελθὸν Σάββατον μετὰ
πολλῆς νωθρότητος καὶ νω-
χελείας. Οἱ βουλευταὶ μετὰ ραθυμίας ἀνέρχον-
ται τὴν κλίμακα τοῦ βουλευτηρίου ἐνίοτε δὲ καὶ
δὲν προσέρχονται. Οὕτω τὴν Τρίτην τὸ ἀπό-
γευμα ὁ κυβερνήτικὸς βουλευτὴς κ. Χατζηπέ-
τας ἠναγκάσθη νὰ ὑποβάλῃ ἐνστάσιν ἀπαρτίας
καὶ διελύθη ἡ συνεδρίασις, διότι ἐνῷ εἶχεν ὡ-
μισθῇ ἡ 4 μ. μ. ὡς ὥρα ἐνάρξεως τῶν συνε-
δριάσεων ἦτο ἤδη 5 καὶ δὲν εἶχεν προσέλθει οἱ
πατέρες τοῦ ἔθνους. Ἡ κυβέρνησις ὅπως κεν-
τρίσῃ τὴν ὁρῆσιν αὐτῶν πρὸς ἐργασίαν εἰσήγαγε
πρότασιν περὶ ἀπονομῆς ἐκτάκτου ἀποζημιώ-
σεως ἐκ δρ. 1500 δι' ἕκαστον βουλευτὴν. Ἀλλὰ,
καὶ μετ' ὅλα ταῦτα, ἀμφίβολον εἶνε ἐὰν θὰ κα-
ταρθῶνται νὰ ἐπιψηφισθῶσι τὰ ὑποβληθέντα νο-
μοσχέδια, τὰ ὑπάρχοντα τοιαῦτα ἐκκρεμῇ καὶ
νὰ χωρήσωσιν αἱ ἐργασίαι ὁμαλῶς, ὥστε ἐντός
τοῦ υπολοίπου χρόνου νὰ ψηφισθῇ ὁ προῦπο-
λογισμὸς τοῦ Κράτους. Ἡ ἐν γένει ἐπισκόπησις
τῶν ἐξελισσομένων ἐν τῇ Βουλῇ δὲν παρέχει
ἐλπίδας εὐαρέστους. Ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐνάρξεως
τῆς συνόδου κατηναλώθη πολὺτιμος χρόνος εἰς
κωλυσιεργίας, ἀσκόπους συζητήσεις καὶ ἀντεγ-
κλήσεις. Ἡ δὲ κυβέρνησις μὴ δυναμένη νὰ προ-
χωρήσῃ ἀποφασιστικῶς εἰς τὸ ἔργον αὐτῆς πα-
ρηκολούθησε τὰς συζητήσεις ὡς αὐταὶ παρου-
σιάζοντο. Δὲν ἠδυνήθη νὰ δώσῃ εἰς αὐτάς ἄλλην
τροπὴν, οὔτε νὰ ἐπιβάλῃ τὴν θέλησιν τῆς ὡς
μὴ ἔχουσα, ἀπ' ἐαυτῆς, τὴν ὑπὸ τοῦ κανονι-
σμοῦ τῆς Βουλῆς ἀπαιτούμενην πλειονοψηφίαν
πρὸς καταρτίσιν τῆς ἀπαρτίας τῆς Βουλῆς,
ἥτις δὲ καὶ ἀντλεῖ ταύτην ἐκ τῆς μετὰ τοῦ
Ζαϊμικοῦ κόμματος συμμαχίας. Τὴν τοιαύτην
τῆς κυβερνήσεως ἀδυναμίαν ἐκμεταλλεύονται
πρὸς παροχὴν ρουσφετιῶν οὐ μόνον οἱ συμμαχοί,
ἀλλὰ καὶ οἱ ἴδιοι αὐτῆς φίλοι· οὗτοι μὴ βλέ-
ποντες πραγματοποιουμένας ἀπάσας αὐτῶν τὰς
ἀξιώσεις ἀπειλοῦσι ἀποσιώρησιν, δὲν προσέρ-
χονται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς καὶ ἐν
γένει μηχανῶνται πᾶν ὅ, τι δύναται νὰ ἐξαναγ-
κᾶσιν τὴν κυβέρνησιν εἰς ὑποχωρήσεις. Ἐν τού-
τοις, ἐνῷ ἡ Κυβέρνησις ἐδείχθη κατὰ πάντα ὑ-
ποχωρητικὴ καὶ ἠναγκάσθη νὰ ἀναστατώσῃ
ἅπαντας τοὺς κλάδους τῆς δικαιοσύνης, νὰ ἐκ-
σπενδονίσῃ, διὰ συνεχῶν μεταθέσεων, τοὺς ὑπαλ-
λήλους ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ἄκρην τοῦ Κράτους
καὶ νὰ ἐκβάλῃ τὸν δημοσίον ταμεῖον, καὶ νὰ
διαταράξῃ καὶ αὐτῶν τῶν ἀτυχῶν διδασκάλων
τὴν γαλήνην, ἐν μέσῳ χειμῶνι, οἱ βουλευταὶ δὲν
ἀντεπεκρίθησαν ποσὺς εἰς τὰς προσδοκίας τῆς
Κυβερνήσεως· ὡς ἐκ τούτου ἐπικρατεῖ ἡ σκέψις
ὅτι μᾶλλον πρέπει νὰ ἐπικρατήσῃ ὅτι μετὰ τὸ
πέραν τῶν ἐργασιῶν τῆς συνόδου ταύτης δέον νὰ
διαλυθῇ ἡ Βουλὴ καὶ κληθῇ ὁ λαὸς νὰ ἀναδείξῃ
ἰσχυρὰν κυβέρνησιν, ἵνα αὕτη διὰ τῆς ἰσχύος τῆς

καταρθώσῃ νὰ ἐργασθῇ καὶ παγίωσιν μίαν τά-
ξιν. Εἴχομεν καὶ ἡμεῖς ἐκφράσει τὴν γνώμην ὅτι
ἐφ' ὅσον κατορθοῦται ἀπαρτίαν ἐν τῇ Βουλῇ εἴτε
ἐν συμμαχίᾳ μετ' ἄλλων δὲν ἦτο ἀπαραίτητος
ἡ διάλυσις καὶ ἕνεκα τοῦ σοβαροῦ τῶν περιστά-
σεων καὶ ὅπως μὴ ὑποβληθῇ τὸ Κράτος εἰς ἀ-
σκόπους δαπάνας. Νῦν οὐδεὶς τῶν λόγων τού-
των συντρέχει. Τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα σχεδὸν
διευθετήθη, κατορθώσαντος τοῦ Σουλτάνου διὰ
τῶν ληφθέντων ὑπ' αὐτοῦ μέτρων νὰ ἀποκατα-
στήσῃ τὴν τάξιν, νὰ ἐξαναγκάσῃ δὲ τοὺς Βουλ-
γάρους νὰ ἀσπασθῶσι τὴν χεῖρά του καὶ τὴν ἀ-
νάγκην φιλοτιμίαν ποιοῦμενοι νὰ ὑποχωρήσωσι
καὶ ἀποβάλωσι τὴν λεοντήν. Τὸ δὲ ζήτημα τῆς
ἀσκόπου δαπάνης οὔτε αὐτὸ εἶνε ἄξιον προσο-
χῆς· διότι ἐφ' ὅσον παρατείνεται ὁ βίος τῆς
ἀμαρτωλῆς ταύτης βουλῆς, αἱ χεῖρες τῆς κυ-
βερνήσεως φέρουσι χειροπέδας, αἱ δὲ δαπάναι
διὰ τῶν μεταθέσεων, ἀπολύσεων, διορισμῶν καὶ
διὰ τῶν ἐκτάκτων ἐπιχορηγήσεων πρὸς τοὺς βου-
λευτὰς ἄγουσιν εἰς τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα. Ἵνα
ὅμως ὦμεν δικαιοφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι
ἡ ἀμαρτωλὴ αὕτη βουλὴ ἡ τοσαῦτα ἐντελῶς
παράδοξα παρουσιάσασα· ἡ βουλὴ αὕτη ἥτις ἔ-
φερεν ὡς κυβερνήτην τὸν Δηλιγιάννην καὶ κα-
τέριψεν αὐτὸν μετὰ ἐπτάμηνον κωλυσιεργίαν,
ἡ βουλὴ αὕτη ἥτις ἀνεβίβασεν εἰς τὴν ἐξουσίαν
τὸν κ. Θεοτόκην δι' ἑνδεκα μόνον ἡμέρας καὶ
ἐχειροκρότει τὸν Ράλλην ὡς πρωθυπουργὸν καὶ
εἶτα ἐπανεφέρε τὸν κ. Θεοτόκην, ἐν ὅλῃ
αὐτῇ τῇ ἀμαρτωλῇ πορείᾳ θὰ ἦτο ἄξια ἀναθέ-
ματος ἐὰν κατὰ τὰς τελευταίας αὐτῆς συνεδρι-
άσεις δὲν ἐψηφίσεν τὰ στρατιωτικὰ νομοθετήμα-
τα, δι' ὧν ἀναδιοργανοῦνται ὁ στρατὸς καὶ ἐξα-
σφαλίζεται ἐν τῷ μέλλοντι ὁ πλήρης αὐτοῦ ἐξο-
πλισμὸς. Ἐπεὶ δὲ αὕτη πρὸς τοὺς ἄλλους νὰ προ-
βλέψῃ καὶ διὰ τὸ ναυτικὸν ἀσχολουμένη εἰς τὴν
ἐπιψηφίσιν τῶν σχετικῶν νομοσχεδίων τὰ ὁποῖα
ἐπέβαλεν ὁ ἀρμόδιος ὑπουργός. Διὰ ταῦτα πᾶν-
τα τὰ συνετελεσθέντα ἀνεπαισθήτως καὶ ὑποκλε-
πτικῶς συγχωροῦμεν τὰς ἀμαρτίας τῆς Βουλῆς
ταύτης καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ἐκ τῶν προσεχῶν ἐ-
κλογῶν θὰ καταρτισθῇ βουλὴ ἥτις νὰ συμπλη-
ρώσῃ τὸ ἀρξάμενον ἔργον καὶ νὰ ἐνισχύσῃ τὰς
δυνάμεις τοῦ ἐλληνισμοῦ ὅστις ὑφίσταται σήμε-
ρον ταπεινώσεις καὶ περιφρονήσεις τὸ μὲν ἕνεκα
τῆς ἐλλείψεως πολιτικῶν ἀνδρῶν καὶ διπλωμα-
τῶν, τὸ δὲ ἕνεκα τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτι-
κῆς ἀποσυνθέσεως.

ΕΚ ΔΡΟΒΙΑΝΗΣ

12 Ἀπριλίου 1904.

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν (9 τρέχ.) ἡγ-
γέθη ἐνταῦθα ὁ αἰφνίδιος θάνατος τοῦ ἐν Πά-
τραις ἀποβιώσαντος τὸ προπαρελθὸν Σάββατον
(3 τρέχ.) συμπολίτου ἡμῶν Μιχαὴλ Σ. Χαρί-
του. Ἡ εἰδήσις διεδόθη ταχέως εἰς ἀμφοτέ-
ρας τὰς κοινότητας Δροβιανῆς, ὧν οἱ κάτοικοι
καίρως ἐθλίβον ἐπὶ τῇ ἀπώλειᾳ πολυτίμου
συμπατριώτου, ὅστις ἀπὸ ἐτῶν ὑπῆρξε σύμβου-
λος, εἶτα γραμματεὺς καὶ ταμίης τῆς ἐν Πά-
τραις Φιλεκαπαιδευτικῆς τῶν Σχολείων Δροβιά-
νης Ἀδελφότητος· ἐργαζόμενος ὡς φιλόπικρος
μέλισσα πάντοτε ὑπὲρ τῶν ἐκπαιδευτηρίων Δρο-
βιανῆς, εὐσυνειδήτως ἐξεπλήρωσε τὰ καθήκοντα
αὐτοῦ καὶ ἦτο ἀφωσιωμένος ἀπὸ καρδίας εἰς τὰ
συμφέροντα τῶν σχολῶν τῆς πατρίδος του, πο-

θῶν νὰ συντελέσῃ διὰ παντὸς μέσου εἰς τὴν
πρόσδοκον αὐτῶν· τοῦτο ὁμολογοῦσι πάντες οἱ συ-
νεργασθέντες μετ' αὐτοῦ. Διὸ καὶ ἡ ἐφορεία τῶν
ἐκπαιδευτηρίων εἰς ἑκτακτον συνελθοῦσα συνεδρί-
ασιν ὥρισε τῶν Σχολείων πένθος, ἀπηύθυνε συλ-
ληπτήρια πρὸς τὸ ἐρίτιμον τῆς Φιλεκ. Ἀδελ-
φότητος Δροβιανῆς Συμβούλιον καὶ πρὸς τὸν
ἐν Πάτραις ἐξάδελφον αὐτοῦ κ. Ἰωάν. Β. Χα-
ρίτον. Προχθὲς δὲ Κυριακὴν (11 τρέχ.) τελε-
σθέντος τοῦ μνημοσύνου ἀπὸ προῖας ἐσπευσαν
εἰς τὸν κεντρικὸν τοῦ Ἀγίου Νικολάου ναόν,
πάντες οἱ κάτοικοι Δροβιανῆς, ἔνθα μετὰ τὴν
κατασκευατικὴν λειτουργίαν, καθ' ἣν, κατὰ τὴν
μεγάλην εἰσόδον, ὑπὸ τοῦ πρωτοσταυτουμένου ἀρ-
χιερατικοῦ ἐνταῦθα ἐπιτρόπου οἰκονόμου κ. πα-
πᾶ Πάνου Πετρίδου ἐμνημονεύθη εὐλαβῶς τὸ
ὄνομα τοῦ ἀειμνήστου Μιχαὴλ Σ. Χαρίτου. Εἶ-
τα ὁ διευθυντὴς τῶν ἐνταῦθα ἐκπαιδευτηρίων
κ. Π. Παπαναστασίου ἐξεφώνησε λίαν κατάλ-
ληλον λόγον ἐπιμνημόσυτον εὐφραδῶς ἐξυμνήσας
τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν φιλοπατρίαν, οὔτινος ὁ ἐπί-
λογος ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ὁ Μιχαὴλ Σ. Χαρίτος ἐγεννήθη ἐνταῦθα ἀπὸ
γονέων εὐσεβῶν καὶ ἐναρέτων. Διήκουσε λίαν ἐ-
πιμελῶς τὰ μαθήματα ἀπασῶν τῶν τάξεων τῆς
σχολῆς τῆς πατρίδος του καὶ ἐφόδιον φέρον τὸ
ἀπολυτήριον τῆς σχολῆς ἀπεστάλη πρὸς συνέ-
χειαν τῶν σπουδῶν του εἰς Πάτρας. Ἀλλ' ὡς
φαίνεται εἴλικυσε μᾶλλον αὐτὸν ὁ κερδὸς Ἑρ-
μῆς. Διὰ τοῦτο ἀποχωρήσας τοῦ Γυμνασίου Πα-
τρῶν προσεκκολλήθη ὡς γραμματεὺς παρὰ δια-
φόροις ἐμπορευομένοις καὶ ἰδίᾳ παρὰ τῷ κ. Ἀ-
θανασοπούλῳ. Ἀλλὰ καὶ ἐντεῦθεν ἀποχωρήσας
ἐγραμμάτευσε εἰς τὸ Πρακτορεῖον τῆς Πανελ-
ληνίου ἀμφοπολιτικῆς ἐταιρίας, θέσιν ἣν μέχρι
ἐσχάτων τοῦ βίου του διετήρησε καὶ ἀπὸ τῆς
ὁποίας ἠναγκάσθη ν' ἀποχωρήσῃ διὰ τὴν προσ-
βαλλοῦσαν αὐτὸν βροτολοιγὸν νόσον, ἥτις τέλος
καὶ τὸ μοιραῖον κατήνεγκε κτύπημα. Τὸν θάνα-
τον τοῦ μεταστάντος αἰ μαρτυροῦν τῇ καρδίᾳ
ἡκούσαν καὶ πάντες μὲν οἱ γνωρίζαντες αὐτὸν
καὶ τὰ συμφέροντά του ἰδόντες προθύμως ὑπε-
ρασπισθέντα, ἀλλὰ πρὸ πάντων οἱ βαρυπενθοῦν-
τες γονεῖς του, ἀδελφοὶ καὶ συγγενεῖς, οἵτινες ἐν
αὐτῷ ἐστερήθησαν φιλοστόργου τέκνου, φιλα-
δέλφου ἀδελφοῦ, ἀδελφοῦ συγγενούς, θερμοῦ προ-
στάτου, εὐγενούς καὶ εὐσεβοῦς καρδίας. Ναί!
εὐγενὴς καὶ εὐσεβὴς ὑπαρξίς ὥχρητο ἀπύουσα εἰς
τὰς αἰωνίους μονάς, ἀπ' οὗ ὁ Μιχαὴλ Σ. Χα-
ρίτος ἔγνω ἐν τῇ δόξῃ τοῦ βίου του νὰ χρη-
σιμεποιῇ μέρος τῶν σωματικῶν του καὶ πνευ-
ματικῶν δυνάμεων ὑπὲρ τῆς ὀνημορφώσεως καὶ
διανοητικῆς διαπλάσεως τῶν μελλόντων πατέ-
ρων τῆς πατρίδος του, τῆς μελλούσης εὐέλπι-
δος γενεᾶς! Διὸ καὶ ὡς γραμματεὺς παμ-
ψηφί ἀνεδείχθη τῆς Ἡπειρομακεδονικῆς Ἀδελ-
φότητος ἐπὶ τὰς ἡμέρας τῶν ἀειμνήστων προέ-
δρων Ἀνδρέου Γιάκου, Δημητρίου Α. Παπᾶ καὶ
Χρήστου Σ. Πράτσια, καὶ ὡς ἀνταποκριτὴς τῆς
φίλης «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» καὶ μέλος τῆς
Φιλεκαπαιδευτικῆς τῶν Σχολείων Δροβιανῆς Ἀ-
δελφότητος καὶ ὡς διαρκὴς σύμβουλος γραμμα-
τεὺς καὶ ταμίης αὐτῆς. Ταῦτα πάντα ἀποδει-
κνύουσι καρδίαν εὐγενῆ, ψυχὴν εὐλαβῆ, νόον
σπεύδοντα τὸ τέλειον νὰ πλησιάσῃ· διότι κα-
λῶς ἐγνώριζεν, ὅτι ὁ ἐργαζόμενος καὶ μάλιστα
ἀόκνως καὶ ὁ τὰ πάντα συνεργῶν εἰς τὸ νὰ δι-
ναται νὰ ἔχῃ ἡ φίλη του πατρίς τὰ μέσα τὰ
παρέχοντα τὴν ὅσον ἐνέστι, πλειοτέραν καὶ τε-

Νέος Ἑλληνομνημονεύματιν περι-
δεκῶν σύγκλητον ὑπὸ Σ. π. Α. ἀμφοῖν
καθηγητῶν τῆς ἱστορίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανε-
πιστημίῳ. Τοῦς πρώτους, τοῦς α΄.

Ὁ κ. Λάμπρος εἰς ταῖς συλλογὰς ταύτας ἀπο-
σφαιθεῖς εἰς τὰς ἐπισκοπήσας καὶ τὰ ἀρχαῖα
τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Ἑσπερίας περὶ τὴν συ-
ναγωγὴν ἀνεκδοτῶν ὅλης ἀνεκρεμμένης εἰς τὴν
ἑλληνικὴν ἱστορίαν, ἀπελοχρίαν καὶ παλαιότατον
ῥῆμα ἀπερίεσται νὰ ἐκδῇ τὸν Ἑλληνομνημονεύ-
ματιν ἐν νῷ δημοσίευσθαι τὴν πολυτιμὴν ταύτην ἱ-
στορίαν ὕλην συντελεσμένην εἰς τὴν διασφάλιν
τῆς ἱστορίας καὶ τῆς γλώσσης τῶν Ἑλλήνων
ἐπὶ περὶ πολλὴν μακρίαν. Εἰς τὴν ἀπόφασιν δὲ
ταύτην προσέβη ὁ κ. Λάμπρος διῶτες, ὡς λέ-
γει, βλέπει τὸ γράας ὁσονούμιν προσερχόμενον
τὰ διὰ προσοικητὴν χειρὶ γράας ἀδομησόμενα. Καὶ
καθίσταν μὲν ἀπὸ τὸ γράας εὐδαιμονία δύναται νὰ
παρὰδεῖται ὅτι ὁ ἀντιθετὸς τοῦτο νὰ ἀποκρίνηται
τὴν περὶ τὸ ἔργον θερμὴν, οὐδὲ τὰς ἄλλας ἀ-
σχολίας, οὕτως νὰ καθύσκηται τὴν ψυχὴν ἢ τὸ σῶμα

του σοφού καθηγητού. "Οσον αφορά όμως τα χειρόγραφα ταύτα ομολογουμένως δεόν να εκδοθώσι διότι μεγάλη ή εξ αυτών ωφέλεια. Τα περιεχόμενα του πρώτου τεύχους εἰσι τὰ ἐξῆς. «Τοῖς ἀναγνώσταις, Ἀνέκδοτον ἀπόσπασμα Ἰωάννου τοῦ Ἀντιοχείου, Ὁρεῖς—Ὁρεοί, Ἄννα ή Κατακουζηνή, Βυζαντινὴ ἐπιγραφή ἐξ Αἰτωλίας, Μιχαήλ Καλοφρενῆς καὶ ὁ Πατριάρχης Μητροπόλεως Β', Δύο εἰκόνες Νικηφόρου τοῦ Φωκά, Ἀνέκδοτον χειρόγραφον περὶ τῆς Κυζίκου καὶ τῶν ἀρχαιοτήτων αὐτῆς, Κατάλογος τῶν κωδίκων τῶν ἐν Ἀθήναις βιβλιοθηκῶν πλην τῆς Ἐθνικῆς, Βραχυτάτη δῆλωσις ἱερῶν συγγραφέων, Σημείωμα Παλατίνου κώδικος τοῦ Λυσίου, Παρανεηθέντες στίχοι ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ Κενδρινού, Πόθεν ή τοπωνυμία ψυχικό. Ἡ Χερσόνησος τοῦ Ἀγίου Ὄρους Ἀθω. Πανομοιότυπον τῆς ὑπογραφῆς Μιχ. Καλοφρενῆ. Εἰκὼν Νικηφόρου Φωκά κτλ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ κοινότης Μακρόνου τοῦ Ζαγορίου ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς εἰς τοὺς ἐν Ρουμανίᾳ κ. κ. Δημήτριον Ἰωαννίδην καὶ Χρηττόδουλον Κασσιδὴν διὰ τὰς ὑπὲρ τῆς κοινότητος εὐεργετίας αὐτῶν τοῦ μὲν χορηγούντος πρὸς συντήρησιν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ δὲ διὰ τὸ σχολεῖον. Ἄνευ τῆς συνδρομῆς τῶν φιλοπατρίδων τούτων ἀνδρῶν ή κοινότης δὲν ὕδνατο νὰ συντηρήσῃ οὔτε ἐκκλησίαν οὔτε σχολεῖον καθότι αἱ περισσότεραι καὶ εὐπορώτεραι οἰκογένειαι ἐξεπατρίσθησαν ἐνεκα τῆς ληστείας.

Μετ' εὐλόγου εὐχαριστήσεως ἀναγγέλλομεν ὅτι τα πρίοντα τοῦ ἐν Βόλῳ καπνεμπορείου τοῦ Ἡπειρώτου κ. Ἀλ. Κ. Κουρτίου ἔτυχον ἐν τῇ Διεθνῇ Ἐκθέσει Ἀθηνῶν χρυσοῦ βραβείου πᾶνυ ἐπαξίως. Ἐν τῷ συγχαίρομεν αὐτὸν θερμῶς εὐχόμενοι καὶ εἰς ἀνώτερα εἰς τὸ μέλλον.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὁ ὑμέναιος ἦν ὡς δύο προσφιλεῖς τῆς Βησσανῆς ὑπάρξεις, τὸν εὐπαίδευτον μηχανικὸν καὶ ἄριστα μεμορφωμένον νέον κ. Δημ. Καλαμίδαν, μετὰ τῆς εὐειδούς καὶ εὐ ηἰμένης Ὀλγας θυγατρὸς τοῦ ἐν Ρουμανίᾳ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐμφορευομένου κ. Κωνστ. Δάκα. Τοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ κ. Γεώρ. Δάκας, θεῖος τῆς νύμφης καὶ πρόεδρος τῆς ἐν Πειραιεὶ φιλανθρ. ἀδελφότητος τῶν Ἡπειρωτῶν.

ΕΛΛΗΝΑΛΒΑΝΟΙ

Δ'.

Διακρίνονται ἔτι καὶ κατὰ τὴν θρησκείαν, πρεσβεύοντες τὸ ἀνατολικὸν ὀρθόδοξον δόγμα καὶ χρώμενοι τῇ ἱερουργικῇ τάξει τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ἐνοῦμενοι δὲ ἀπλῶς κανονικῶς πρὸς τὴν δυτικὴν Ἐκκλησίαν διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Πάπα, ὡς ὑπερτάτου ἀρχηγοῦ τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλ' αἱ διακρίσεις αὗται δὲν εἶνε παρ' ἅπασιν τοῖς Ἀλβανοῖς ἀπόλυτοι. Ὑπάρχουσιν ἐλληναλβανικαὶ κοινότητες, ἐν αἷς λαλεῖται μὲν ή ἀλβανική, ἀλλὰ τὸ δόγμα καὶ ή ἱερουργικὴ τάξις εἰσι λατινικαί. Ὑπάρχουσι καὶ κοινότητες, ἐν αἷς ή μὲν θρησκεία εἶνε ὀρθόδοξος, ή δὲ γλῶσσα ή ἰταλική, ἐπικρατήσασα ὀριστικῶς τῆς ἐθνικῆς γλώσσης. Ἐνταῦθα ὁ λόγος ὑπὸ γενικωτέρων ἐποψιν εἶνε περὶ τῶν ὀρθοδόξων Ἑλληναλβανῶν, εἴτε ἀλβανιστὶ λαλοῦσιν οὔτοι, εἴτε ἰταλιστὶ. Διότι παρὰ τούτοις διατηρεῖται ἀκμαία συνείδησις ἑλληναλβανική, παρ' αὐτοῖς δὲ καλλιεργεῖται καὶ ή ἑλληνική, ὡς γλῶσσα ἐκκλησιαστική, μέχρι τινός δὲ καὶ ή ἐθνική, ἐνῷ αἱ ἀκραιφνῶς καθολικαὶ κοινότητες, καίπερ λαλοῦσαι ἀλβανιστὶ, δὲν ἔχουσι ἀκραιφνῇ συνείδησιν ἐθνικὴν, πλην τῆς ἐπ' ἐσχάτων τεχνικῶς ἐξεγεροθείσης παρὰ τισι καθολικοῖς Ἀλβανοῖς πολιτικῆς ἀλβανικῆς συνειδήσεως.

Οἱ ὀρθόδοξοι Ἀλβανοὶ κέντρον ἐκκλησιαστικὸν ἔχουσιν ἐν Σικελίᾳ μὲν τὸ Πάνορμον (Palermo), οὐχὶ διότι ή πόλις αὕτη οἰκεῖται ὑπὸ Ἑλληναλβανῶν ἀλλὰ διότι ἐν αὐτῇ ἔδρευε ὁ ὀρθόδοξος ἐπίσκοπος ἀπάντων τῶν ἐν Σικελίᾳ ὀρθοδόξων Ἑλληναλβανῶν, ἐνταῦθα δὲ εἶνε καὶ τὸ μέγα ἑλληνικὸν ἐκκλησιαστικὸν φροντιστήριον αὐτῶν (seminario greco), οἱ δὲ ἐν Ἰταλίᾳ, κέντρον ἐκκλησιαστικὸν ἔχουσι τὴν ἀνωτέρω μνημονευθεῖσαν ἐν Καλαβρίᾳ κομόπολιν Ἅγιον Δημήτριον τῆς Κορώνης ή Κορωναίον (Santo Demetrio Corone), ἐνθα ὑπάρχει τὸ

— Ὁ κ. Ἰω. Β. Ζούλλας Ἡπειρώτης ἀναγγέλλει τὴν προσεχῇ ἐκδοσιν ἐν Πάροις ἐφημερίδος ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡπειρωτικὸς Κῆρυξ» ὅστις πλην τῶν ἐξ Ἡπειροῦ ἀνταποκρισέων θὰ περιέχῃ καὶ ἄλλην ὕλην, φιλολογικὴν, κοινωνικὴν, ἐπιστημονικὴν κτλ. Εὐχόμεθα αὐτῷ ἐπιτυχίαν εἰς τὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκει.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Μιχ. Δηλ. Ἀλεξάνδρου. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ φιλικὴν σας ἐπιστολὴν ὡς καὶ ἐγγραφέντα συνδρομητὴν. Θὰ σᾶς γράψωμεν.—Α. Ρ. Σόφια Ἐλήφθη—Ἀνώνυμο ἐκ Πειραιῶς. Τὰς ἀνωνύμους ἐπιστολάς τὰς παραπέμπομεν νὰ συνεννοηθῶσι μετ' τὸ ζεμπίλι, διότι ἀντὶ καλῆς ἡμεῖς ἔχομεν ζεμπίλι ποῦ χωρεῖ καὶ σὲ μέσα, διότι τὰ χαρτὰ ποῦ τὰ εἴχομεν εἶνε τόσο πολλὰ ὥστε δὲν τὰ χωρεῖ κλάθος (). Ἀλλοίμονον ἐν ἐλαμβάνομεν ὑπ' ὅψιν τοιαῦτα κουροφῆζα καὶ μάλιστα ἀνώνυμους στελλόμενα—Δ. Π. Ἐνταῦθα. Δὲν ἔχομεν καιρὸν δι' ἀργολογίας. Γράψατε, στείλατε καὶ θὰ κρίνωμεν.—Γ. Κ. Κωνσταντία. Ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν.—Εὐαγ. Παπ. Μαλακάσιον. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ἐλήφθη.—Φιλ. Τζ. Τζεμιάνδην (Κρήτης) ἐλήφθη.—Εὐχαριστοῦμεν.

Εἰδοποιοῦνται διὰ τελευταίαν φορὰν οἱ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομὰς τῶν νὰ ἐμβάσωσι ταύτας ἄνευ ἄλλης εἰδοποιήσεως ή παρακλητήσεως.

ΤΡΑΠΕΖΑ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰδρυθεῖσα τῷ 1873

Κεντρικὸν ὑποκατάστημα ἐν Κων(ι)πόλει

Υποκαταστήματα ἐν Πειραιεὶ, Πάτραις καὶ Βόλῳ

Παράρτημα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐρμού

Ἑνεργεῖ : Ἀγοραπωλησίας Συναλλάγματος καὶ Χρυσοῦ.—Ἐκδοσιν πιστωτικῶν ἐπιστολῶν, ἐπιταγῶν ἐπὶ τῶν Ὑποκαταστημάτων καὶ τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτῶν τῆς.—Προεξοφλήσεις.—Εἰσπράξεις ἐπι-

ἐκκλησιαστικῶν αὐτῶν ἑλληνικῶν φροντιστηρίων, τὸ λεγόμενον Φροντιστήριον τοῦ Ἀγίου Ἀδριανοῦ οὗτινος διευθυντῆς (ή ὡς καλεῖται τιμητικῶς rector—Πρύτανης), εἶνε αὐτὸς ὁ ἐπίσκοπος.

Ὡστε κυρίως εἰπεῖν δύο ὑπάρχουσιν ἐπίσκοποι καὶ δύο ἐπίσκοποι τῶν ὀρθοδόξων Ἑλληναλβανῶν τῆς Σικελίας καὶ Ἰταλίας, οἱ ἐπίσκοποι δὲ οὔτοι διευθύνουσιν ἐκάτερος ἐν τῇ ἐπισκοπικῇ αὐτοῦ περιφερείᾳ τὴν ἐκκλησίαν αὐτῶν ἐσωτερικῶς κατὰ τάξιν δηλαδὴ ἀκραιφνῶς ἱερουργικὴν, οὐχὶ δὲ καὶ κατὰ τάξιν κανονικὴν, διοικητικὴν. Ἡ κανονικὴ διοίκησις, ἥτοι ὁ διορισμὸς τῶν ἱερέων ἐν ταῖς διαφόροις κοινότησιν ή ἐνορίαις, ή πειθαρχικὴ καὶ ποινικὴ ὑπ' αὐτῶν δικαιοδοσία ἀνήκουσιν εἰς τὸν Λατίνον ἐπίσκοπον τῆς περιφερείας ἐκείνης, τοῦ δὲ ὀρθοδόξου ἐπισκόπου ή ἀρμοδιότης περιορίζεται ἀπλῶς εἰς τὸ ἱερουργεῖν μετὰ τῶν ὀρθοδόξων ἱερέων καὶ εἰς τὸ χειροτονεῖν τοὺς ἱερεῖς τούτους, καθόλου δὲ, ὡς εἴπομεν, εἰς τὴν ὅλην ἱερουργικὴν καὶ δογματικὴν τάξιν. Εἰς ταῦτα οὐδαμῶς ἀναμίγνυται ὁ καθολικὸς ἐπίσκοπος τῆς περιφερείας, οὐδὲ μετέχει οὐδαμῶς αὐτῶν. Δὲν συλλειτουργοῦ μετὰ τῶν ὑπὸ τὴν κανονικὴν αὐτοῦ δικαιοδοσίαν ἱερέων, ὡς οὐδὲ μετὰ τοῦ ἐπισκόπου, οὐδὲ μετέχει ἐνεργῶς καὶ τῶν ἀπλῶν ὑπὸ τούτων γενομένων ἐκκλησιαστικῶν δεήσεων, παρευρισκόμενος δὲ ἐν τούτοις παρίσταται ἀπλῶς ὡς καὶ οἱ λοιποὶ λαϊκοί. Καθόλου δὲ εἰπεῖν ή ἱερουργία τῶν ὀρθοδόξων οὐδαμῶς ἔχει συνάφειαν πρὸς τὴν λατινικὴν, ἥμισυ δὲ ή χειροτονία. Αὕτη ἔχει ἀρχὴν καὶ ἀκολουθίαν καθαρῶς ἑλληνικὴν, κατὰ διαδοχὴν, ἀπὸ τῶν πρώτων ὀρθοδόξων Ἑλληναλβανῶν ἐπισκόπων τῶν μεταβάντων εἰς Ἰταλίαν.

Ἀλλ' ἐνταῦθα βεβαίως ὁ ὀρθόδοξος ἀναγνώστης θὰ ζητήσῃ τὴν λύσιν μιᾶς ἀπορίας. Πῶς εἶνε εἰς, ή δύο, ή πολλοὶ ἐπίσκοποι κατὰ τάξιν ἱεραρχικὴν δύνανται νὰ διευθύνωσι τὴν Ἐκκλησίαν, ἐνῷ κατὰ τὰ θέσμιμα τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τρεῖς τοῦλάχιστον ἀρχιερεῖς πρέπει

ταγῶν φορτωτικῶν, τοκομεριδίων κλπ.—Ἀγορὰν καὶ πώλησιν τίτλων ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Δέχεται καταθέ- εἰς πρώτην ζήτησιν 3
σεις εἰς τραπε- μετὰ τρεῖς μῆνας 3 1/2
ζογραμμάτια μετὰ ἐξ μῆνας 3 1/2
πληρώουσα » ἐν ἔτος 4
» 2 ἔτη καὶ ἐπ. 5

Διὰ καταθέσεις εἰς χρυσὸν ή Τράπεζα πληρώνει τόκον ἀνώτερον.

Ταμιευτήριον. Δέχεται καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν μετὰ τόκον 4 ο/ο.

Ανατοκιστικαὶ Καταθέσεις. Ὅπως ἐνθαπρὶν τὸ πνεῦμα τῆς οἰκονομίας πρὸς τῷ Λαῷ ἐν Ἑλλάδι ή Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πίστεως τῆς Ἑλλάδος ἐγκαινιάζει τὴν νέαν ὁλῶς διὰ πιστωτικὸν ἱδρυμα ὑπηρεσίαν ταύτην, δεχόμενη :

1ον Κατὰ μηνιαίας 10 μέχρι 100 δραχμῶν.

2ον » ἐφ' ἅπαξ 1000 μέχρι 100,000 δρ.

Διὰ μηνιαίαν κατὰ- 5 ἔτη Δρ. 673.27
θεσιν δρ. 10 10 » » 1514.31

Πληρώνει ή Τρά- 15 » » 2564.94
πεζα μετὰ 20 » » 3877.40

Καταθέσεις δρχ. 1,000 ἐφ' ἅπαξ ὑπερδ-
πληκιάζεται μετὰ 15 ἔτη ἀναβιβαζομένη

εἰς δρ. 2,078.92.

Διὰ τῶν ἀνατοκιστικῶν καταθέσεων πᾶς τις δύναται νὰ ἐτοιμάσῃ : Προῖκα, Σύνταξιν ή Κεφάλαιον.

Καταθέσεις ἀνατοκιστικαὶ γίνονται δεκταὶ καὶ παρὰ τοῖς ὑποκαταστήμασι καὶ παρὰ τοῖς κυριωτέροις ἀνταποκριταῖς τῆς Τραπεζῆς.

Ὁ αἰτῶν θέλει λαμβάνει σχετικὸν βιβλίον περιέχον τὸν κανονισμόν καὶ τοὺς πίνακας.

Πᾶσα πληροφ.ρία δι' ἄλληλογραφίας ή προφορικῶς παρὰ τῇ Τραπεζῇ.

Πωλεῖται τὸ ἥμισυ τῶν κτημάτων τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν Ἰωαννίνων ὑπαγομένων ἥτοι τῶν Μπακο. Μάδη. Γερακάρ, Κοντοδράκη, Μορλιζ καὶ Κλαψάδες. Οἱ βουλομένοι νὰ ἀγοράσωσι ταῦτα δέον νὰ ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν διὰ περισστέρας πληροφορίας.

νὰ ἱερουργῶσι πρὸς χειροτονίαν ἐνὸς ἐπισκόπου. Ὅταν λόγου χάριν ἀποθάνῃ ὁ ἕτερος τῶν διᾶ ἐπισκόπων, πῶς δύναται ὁ εἰς, μόνος ἀπολειφθεῖς, νὰ χειροτονήσῃ τὸν διάδοχον τοῦ ἀποθανόντος ; Τούτο γίνεται, κατὰ οἰκονομίαν ἐκκλησιαστικὴν, ὑπὸ τῶν πραγμάτων καθιερωθεῖσαν καὶ ἐπιβληθεῖσαν. Ἡ χειροτονία ἐπισκόπου δηλονότι γίνεται ή ὑπὸ δύο ἐπισκόπων, ὧν εἰς μὲν εἶνε ὁ ἕτερος τῶν ἐν Σικελίᾳ καὶ κάτω Ἰταλίᾳ δύο ἐπισκόπων, ὁ δὲ δεύτερος εἶνε ὁ τιτουλάριος ἐπίσκοπος, ὁ διευθύνων τὸ ἐν Ρώμῃ ἐλληνοκαθολικὸν φροντιστήριον τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου, ὅταν δὲ εἰς καὶ μόνος ἀπολειφθῇ ἐπίσκοπος, τότε οὗτος, ὁ μόνος ἀπολειφθεῖς, συλλειτουργῶν μετὰ ἱερέων προβαίνει εἰς τὴν χειροτονίαν ἄλλου ἐπισκόπου. Καὶ ταῦτα μὲν κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν.

Ἡ δὲ ἐκκλησιαστικὴ παιδείσις γίνεται κυρίως μὲν διὰ τῶν δύο μνημονευθέντων ἐν Πάνορμῳ καὶ ἐν Ἀγίῳ Δημητρίῳ τῷ Κορωναίῳ ἱεροσπουδαστηρίων, ἐν οἷς παιδεύονται οἱ μέλλοντες ἱερεῖς τῶν ὀρθοδόξων κοινότητων, ὄντες τὸ πλεῖστον πρεσβύτεροι ἑγγαμοὶ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν Ρώμῃ ἐλληνοκαθολικὸν φροντιστήριον τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου καὶ ή ἐν τῇ ἐλληνοκαθολικῇ μονῇ τῆς Κρυπτοφέρρης ἑλληνικὴ Σχολὴ χρησιμεύουσιν ὡς οὐτόρια παιδείσεως τῶν ὀρθοδόξων Ἀλληναλβανῶν ὀρθοδόξων τῆς Σικελίας καὶ Ἰταλίας. Ἡ πλειονότης μάλιστα τῶν πατέρων τῆς μονῆς τῆς Κρυπτοφέρρης συγκροτεῖται ἀπὸ Σικελιωτῶν Ἑλληναλβανῶν ὀρθοδόξων. Τὰ κυρίως ἑλληναλβανικὰ φροντιστήρια, τὰ ἱδρυθέντα, ὡς εἴρηται, ἐν Πάνορμῳ, εἶνε τὰ μόνυ ἐκκλησιαστικὰ καὶ οὕτως εἰπεῖν ἐθνικὰ ἐκπαιδευτήρια τῶν ἐν Σικελίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ Ἑλληναλβανῶν. Ἐν τούτοις δὲ παιδεύονται κυρίως οἱ ἱερεῖς. Ὡστε ή δημοτικὴ καὶ πᾶσα ἐν γένει ή κοσμικὴ παιδείσις εἶνε ἰταλική. Τούτῳ δὲν ἐγίνετο ἀρχῇθεν.